

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: ELEONORA DUZE

Citation: Claussen, Sophus: "ELEONORA DUZE", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 161. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen09val-shoot-workid72577/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger

ELEONORA DIUSE

Hun har det Blik, som giver Hjertet Hvile,
og dette Smil – l'amor così gentile –
som kun vor Ungdoms Elskede kan smile.

Det var en Gang paa en ligurisk Kyst,
jeg følte dette Sprog som Sollys strømme.
Der var en Gang paa en ligurisk Kyst
en Drømmerske med Blomster paa sit Bryst,
som sagde mig hver Morgen sine Drømme:

„Jeg drømte, at jeg laa paa Knæ i Kirken
nær Skriftestolen . . . jeg og en Veninde . . .
Det Rum derinde var saa mørkt og dødt.

Da lød en Røst: *Klæd dig i Rosenrødt!*
Men hvem der talte, kunde jeg ej finde.

Det er en Sommerfugl – lo min Veninde –
Se Sommerfuglen, aa se Sommerfuglen,
som kredser om dig! –
Tænk blot: Sommerfuglen
tilhviskede mig: *Klæd dig i Rosenrødt!*

Hør videre. Den fløj foran mig – ud
af Kirken, og jeg fulgte Sommerfuglen,
thi venlig, venlig gentog den sit Bud . . .

Jeg bliver rigtig vred paa Sommerfuglen
og spørger, mens jeg standser: Hvem er du?
med dine Ord: *Klæd dig i Rosenrødt!*

Men Sommerfuglen, straalende og stille,
tilhvisked mig at følge ufortrøden.
Og langt om længe gentog den sit Bud:

Klæd dig i Rosenrødt – thi jeg er Døden.“

Fjernt fra det Land med Sommerfugle favre
en fremmed Mand, der fletter Dem en Laure,
Signora, fandt i Deres Blik og Røst
de Ungdoms Elskerinder, der er borte,
og Drømmersken fra en ligurisk Kyst –
Va, vestiti di rosa! son la morte.